

F. t. I. vedr. uddannelsesinstitutioner

om bedre omstillingsevne i forhold til arbejdsmarkedets krav og behov nødvendiggør, at institutionernes organisationsstruktur og styrelse må indrettes på disse krav.

Problemerne i de nugældende styrelsesregler er blevet synliggjort dels af de senere års budgetmæssige begrænsninger, der på en række områder har fordret uddannelsesmæssige og administrative prioriteringer, dels i takt med den uddelegering af kompetence og ansvar, der er sket fra Kulturministeriet til institutionerne.

Der kan således konstateres en lang række paralleller til de behov og overvejelser, der lå til grund for ændringerne af styrelsesreglerne for Undervisningsministeriets højere uddannelsesinstitutioner.

2. Principper for nye styrelsesregler

Idet loven omfatter meget forskellige institutioner fastlægger selve lovtæksten alene de overordnede principper for institutionernes styrelse. De detaljerede styrelsesregler fastsættes i bekendtgørelser for de enkelte institutioner.

Selve lovbestemmelserne kan rumme dels de nuværende styrelsesregler for musikkonservatorierne, som forudsættes videreført, dels styrelsesregler for Den Danske Filmskole og Statens Teaterskole, som vil bygge på de gældende principper, og endelig nye styrelsesregler for Arkitektskolen i Aarhus, Kunstakademiets Arkitektskole, Kunstakademiets Billedkunstskoler samt Kunstakademiets Konservatorskole.

2.1. Overordnet målsætning for nye styrelsesregler

Målsætningen for de nye styrelsesregler er, at institutionerne får en effektiv organisation, således at kræfterne og ressourcerne kan koncentreres om de primære formål: uddannelse, forskning og kunstnerisk virksomhed samt den løbende udvikling og kvalitetssikring heraf.

Det væsentligste led heri er en helt klar og utvetydig ansvars- og kompetencefordeling.

2.2. Struktur og kompetencefordeling

Kompetencefordelingen mellem ledelse og kollegiale organer vil i hovedtræk følge principperne fra universitetsloven. Idet Kulturministeriets uddannelsesinstitutioner som hovedregel er betydeligt mindre end universiteterne, er der imidlertid behov for at tilpasse universitetsmodellen til mindre institutioner.

Der etableres en enstregen struktur med en ledelse og et antal kollegiale organer. Ledelsen består af rektor samt eventuelt prorektor. Desuden kan studienævnsformænd efter delegation fra rektor varetage ledelsesopgaver.

På hver institution nedsættes et skoleråd, som er institutionens øverste kollegiale organ.

Desuden nedsættes på hver institution mindst et studienævn. Større institutioner kan opdeles i flere uddannelsesområder med hvert deres studienævn. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 11.

IV. Uddannelsesstrukturen ved Musikkonservatorierne

Den videregående musikalske og musikpædagogiske uddannelse har igennem en lang årrække været varetaget af musikkonservatorierne i København, Århus, Odense, Ålborg og Esbjerg.

Siden 1986 har en pædagogisk uddannelse inden for den rytmiske musik været varetaget af Rytmask Musikkonservatorium. Og siden 1988 har Center for Rytmask Musik og Bevægelse uddannet musikpædagoger inden for dette særlige speciale.

Rytmask Musikkonservatorium og Center for Rytmask Musik og Bevægelse har deres egne studieplaner uafhængigt af de øvrige konservatorier.

For de 5 klassiske musikkonservatorier gælder, at de i princippet har en fælles uddannelsesstruktur, som er fastlagt i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 156 af 7. marts 1990, som ændret ved bekendtgørelse nr. 589 af 15. august 1990.

I korte træk omfatter uddannelsen følgende elementer:

- En 5-årig diplomuddannelse inden for instrumentale fag, sang, kirkemusik og de teoretiske fag.
- En 4-årig musiklæreruddannelse inden for instrumentale fag, sang, elementær musikopdragelse, kor- og ensembleledelse samt en række teoretiske fag.
- En 1-årig overbygning på musiklæreruddannelsen fører til en musikpædagogisk diplomuddannelse.
- En række overbygningsuddannelser på diplomuddannelsen af 1 - 4 års varighed. Overbygningsuddannelserne retter sig mod uddannelse af solister, komponister, dirigenter, operasangere m.fl.

1. Arbejdsmarkedets behov

Uddannelsen ved de 5 klassiske musikkonservatorier har op gennem 80'erne været udsat for megen kritik.

Fra musikskolerne er det gjort gældende, at der generelt bliver uddannet for få musikpædagoger til at dække musikskolernes behov, herunder navnlig behovet for pædagoger med en rytmisk uddannelse. Endvidere, at der ikke i planlægningen af uddannelsen lægges tilstrækkelig vægt på at uddanne pæda-